

Virkeligheden bliver tildelt Arbejderen, blive alt for lav, naar man her kommer til et fiks Beløb af 3,200 Kr., som altsaa i Virkeligheden vil repræsentere Maksimum. De allerfleste Tilfælde vilde jo medføre et Nedslag i den Sum, man tilstaar Arbejderen, og selv om det i adskillige Tilfælde vil komme dem til gode, som have en ringe Dagløn, og hvis Aarsløn 6 Gange tagen ikke vil naa ret meget højere end 1,800 Kr., maa man ikke glemme de mange Tilfælde, hvor denne Beregning af Aarslønnen vilde føre langt op over 3,200 Kr. Jeg tror, at man bør blive ved den Ordning, som er truffen saavel af det andet Ting som af dette høje Tings Udvalg i Fjor. — Ændringsforslag under Nr. 16, der gaar ud paa at stryge § 7, er jo kun en Følge af det Forslag, som det ærede Medlem havde stillet under Nr. 10, 12, 14 og 15, saa det kan jeg saaledes heller ikke tiltræde.

Hvad dernæst angaar Ændringsforslag under Nr. 17, tror jeg egentlig ikke, at de ærede Forslagsstillere have Ret i, at Lovforslaget ikke indeholder tilstrækkelige Forpligtelser for vedkommende ulykkesforsikrede til at underkaste sig Lægebehandling. Jeg tror, at de i saa Henseende fornødne Bestemmelser indeholdes i § 13, men paa den anden Side finder jeg ikke, at der ikke er Grund til at tage Hensyn til Ønsket om at faa udtrykkelige Bestemmelser, og jeg kan for saa vidt gaa ind paa Tanken med Ændringsforslaget, som jeg imidlertid maatte ønske omredigeret, hvilket uden Vanskelighed vil kunne ske inden 3dje Behandling. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at Ændringsforslaget ikke er ganske korrekt, naar det i andet Stykke udtaler, at Arbejdsgiveren eller hans befuldmægtigede *ligesom ogsaa Raadet* er berettiget til at lade den tilskadekomne tilse af en Læge. For Raadets Vedkommende findes der nemlig fornødne Bestemmelser derom i § 13, sidste Stykke; men, som sagt, med en Omredaktion vil jeg være villig til at tiltræde Tanken i Ændringsforslaget, og jeg skal derfor tillade mig at henstille til det ærede Medlem at tage Forslaget tilbage, da vi saa sikkert ville kunne enes om en omredigeret Form for Forslaget. — Det sidste af det ærede Medlems Forslag, jeg endnu ikke har omtalt, er Nr. 23, men jeg kan i øvrigt indskrænke mig til blot at udtale herom, at, da det staar i Forbindelse med de Forslag, som det ærede Medlem har stillet til § 5, maa det naturligvis ogsaa bortfalde, naar de andre Forslag blive forkastede.

Jeg gaar dernæst over til at omtale Ændringsforslagene, der ere stillede af 3 andre ærede Medlemmer (Schultz, Stilling, M. Sørensen). Jeg skal med Hensyn til disse 28 Forslag bemærke, at jeg ikke ser mig i Stand til at tiltræde andre end Forslagene under Nr. 11 og 27. Det bliver saaledes den meget overvejende Del af Forslagene, jeg vil tillade mig at anbefale det høje Ting ikke at vedtage, og jeg skal nærmere udtale mig derom. — Der er saaledes en Række Ændringer, der angaa det Forslag, der allerede paa Sagens tidligere Stadier er stillet af det ærede Medlem for 9de Kreds (Stilling) og hans Medforslagsstillere, gaaende ud paa at inddrage ethvert Arbejde under Lovforslaget, for saa vidt det overhovedet er af den Karakter, som Lovforslaget omtaler, selv om der ikke findes nogen professionel Arbejdsgiver som Leder af Arbejdet. Det er jo en Tanke, man stadig har modsat sig Gennemførelsen af, og jeg mener af gode Grunde. Jeg skal kun i Korthed henvise til, at et af Hovedprincipperne for Lovforslaget er dette, at man mener at kunne paalægge Arbejdsgiveren et Ansvar eller i alt Fald et Medansvar for Følgerne af Ulykker i Virksomheden, fordi han staar som den professionelle og sagkyndige Leder af Arbejdet. Gaar man bort fra denne Tanke, mener jeg heller ikke, det er berettiget at paalægge ham Medansvar for Følger af Ulykker. Desuden vilde man jo komme til en Masse Urimeligheder, hvis man vilde overføre et Forslag af den Art, som de ærede Medlemmer her tilsigte, i det daglige Liv til ethvert Tilfælde, hvor man benytter en Mand, der ikke har en Arbejdsleder som Mellemmand ved Arbejdet. Forholdet er ogsaa her det, at den private Arbejder, der lader sig engagere til Arbejde hos en ikke professionel Arbejdsgiver, staar selv som Arbejdsgiver, staar selv med Ansvar for Indtræden af Ulykestilfælde og maa gardere sig derimod ved fornøden Forsikring. Det er en Sag, som ofte er bleven drøftet under Sagens Behandling, og jeg maa derfor sige, at jeg paa ingen Maade kan anbefale det høje Ting at tiltræde dette Forslag under nogen som helst Form. De Bemærkninger, jeg her har fremsat, ramme saaledes Ændringsforslagene under Nr. 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 12, 13 og 14, med Hensyn til hvilke jeg saaledes ikke mener at behøve at udtale mig nærmere.

Der er dernæst en Række Ændringsforslag, nemlig Nr. 15, 20—22, 24, 26 og 28, der, saa vidt jeg skønner, gaa ud paa at omforme de paagældende Bestemmelser